

Omfang tillige Maskiner, der drives ved dyrist Kraft. Hvad disse sidste angaar, mener Ministeriet, at de ikke i det Hele bør inddrages under Loven, idet denne derved vilde komme til at omfatte en stor Del af de almindeligste Agerbrugsredskaber; men ligesom man har ment, at man allerede ved selve Loven burde indbringe under Tilsynet Hestegangen som den Maskine, af hvilken de fleste Ulykkestilfælde opstaar, og med Hensyn til hvilken bestemte og let overholdelige Sikringsforskrifter ville kunne gives, saaledes har man ment, at der ved Anordning burde aabnes Udgang til under Loven at inddrage visse særligt farlige Landbrugsmaskiner, der drives ved dyrist Trækraft, idet det da vil blive Anordningens Opgave særligt at udpege disse og de paa dem anvendelige Sikringsforanstaltninger. I Overensstemmelse med disse Grundsætninger er saaledes Lovforslagets § 1 affattet.

Til § 2.

Forskrifterne i denne Paragraf ere overensstemmende med Kommissionsudkastets § 1, alene med Undtagelse af, at Paragrafens 1ste Stykke gjør Reglen om Indhegning af de løbende Dele ubetinget, men med Udgang for Ministeriet til efter Indstilling af det sagkyndige Tilsyn at indrømme Vempelser, i Stedet for at Kommissionsudkastet i Almindelighed betingede sin Forskrift af, at Værkets eller Arbejds Beskaffenhed tilføder Forskrifternes Gjennemførelse. Efter Kommissionens Forslag, hvis Formulering vistnok nærmest er hentet fra fremmede Love, i hvilke Forpligtelsen til Indhegning er gjort afhængig af et fra Tilsynet udgaaet Paalæg, vilde det nemlig være overladt til Ejerne selv foreløbigt at afgjøre, om Indhegningen er nødvendig, og disse vilde saaledes være udsatte for i fuldkommen god Tro at undlade Sikringsforanstaltninger, uden at dette dog kunde komme i Betragtning, naar Ansvar gjordes gjældende mod dem, efterat Ulykkestilfælde vare indtraafne, og det under Undersøgelsen havde vist sig efter sagkyndig Prøvelse, at Sikringsforanstaltninger i Virkeligheden vare fuldt for- enelige med Driften. Ministeriet tror derfor, at man bør og uden Betænelighed kan gjøre Reglen ubetinget, naar der kun ved Siden deraf aabnes Udgang til Vempelser i de Tilfælde, hvor et sagkyndigt Tilsyn erkjender, at Driften virkelig ikke taaler Reglernes Gjennemførelse i deres fulde Omfang.

En ubetydelig Tilføielse i Paragrafens 2det Stykke har alene til Hensigt at tydelig-

gjøre, hvad der maa antages at have været Meningen med Kommissionsudkastets Regel.

At sidste Stykke af Kommissionsforslagets § 1 er udeladt, har sin Grund i, at det efter Paragrafens Hovedregel turde være ganske overflødig.

Til §§ 3 og 4.

Bortset fra Udelabelsen af 1ste Parus i Kommissionsudkastets § 2, der neppe kan siges at have noget reelt Indhold, og fra en af lignende Grunde som de ved § 2 anførte stet Ændring i samme Paragrafs 2det Stykke, hvorved det er gjort afhængigt af Tilsynets Skjøn, om Reglen skal finde Anvendelse paa de nu bestaaende Anlæg, ere disse Paragrafer i det Væsentlige overensstemmende med Kommissionsudkastets §§ 2 og 3; dog har Ministeriet fundet Betænelighed ved at optage den af Kommissionen i § 3, sidste Stykke, foreslaaede Regel, hvor- efter det vilde komme til at paahvile Arbejderne i mange Fabrikker at anlægge en særegen Klædebragt, en Ordning, som vel er gennemført i visse Fabrikker i Udlandet, men som intetsteds er paabuden ved Lov, og som, navnlig for kvindelige Arbejders Vedkommende, neppe vilde være til at gennemføre.

Til § 5.

Denne Paragraf er kun med Hensyn til de to sidste Stykker forskjellig fra Kommissionsudkastets § 4. Efter Ministeriets Mening ere de i disse to Stykker indeholdte Forbud knyttede til saa ubestemte og almindelige Betingelser, at Overtrædelser saa godt som aldrig kunne konstateres, undtagen naar Ulykke virkelig er indtraadt, og i dette Tilfælde vil der efter Reglernes Affattelse opstaa tvivlsomme Spørgsmaal om, hvorvidt den indtraadte Ulykke skyldes den Omstændighed, at Arbejderne har tilføjet almindelig Forsigtighed eller overtraadt givne Forbud, eller om Eieren har overtraadt de i Paragrafen givne Paabud. I Virkeligheden indeholde disse to Stykker, der heller ikke have noget Forbillede i fremmede Love, kun en Advarsel til alle Sider om, at visse Handlinger ere forbundne med Fare, og høre som saadanne ikke hjemme i en Lov. Ministeriet har derfor troet at burde indskrænke Reglen til snevrere, men til bestemte Betingelser knyttede Forbud, der turde være egnede til at fjerne nogle af de hyppigere Grunde til, at Ulykkestilfælde indtræde.

Til § 6.

Naar Ministeriet ved Udeladelse af 1ste, 2det og sidste Stykke af Kommissionsudkastets